TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA
CVRIA
LUXEMBOURG
EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

1963. július 15.*

A 25-62. sz. ügyben,

a **Plaumann & Co. vállalkozás, Hamburg (**képviseli: Harald Ditges, a kölni ügyvédi kamara tagja, kézbesítési cím: Audry, Fédération des commerçants, 8, avenue de l'Arsenal, Luxembourg)

felperesnek

az **Európai Gazdasági Közösség Bizottsága (**képviseli: Hubert Ehring, az európai végrehajtó intézmények jogtanácsosa, meghatalmazotti minőségben, segítője: Ernst Steindorf, a Tübingeni Egyetem jogász professzora, kézbesítési cím: Henri Manzanarès, az európai végrehajtó intézmények jogi szolgálatának titkára, 2, place de Metz, Luxembourg)

alperes ellen

– a Németországi Szövetségi Köztársaság harmadik országokból behozott „friss mandarinra és klementinre" alkalmazandó vámok részleges felfüggesztésére vonatkozó engedélyének megtagadásával kapcsolatos 1962. május 22-i S III 03079 bizottsági határozat megsemmisítése; valamint

– 39 414,01 DM kártérítés megfizetése tárgyában,

A BÍRÓSÁG,

tagjai: A. M. Donner elnök, L. Delvaux és R. Lecourt tanácselnökök, Ch. L. Hammes, R. Rossi (előadó), A. Trabucchi és W. Strauß bírák,

főtanácsnok: K. Roemer,

* Az eljárás nyelve: német.

hivatalvezető: A. Van Houtte,

meghozta a következő

Ítéletet

I - A megsemmisítés iránti keresetről

Az elfogadhatóságról

Az EGK-Szerződés 173. cikkének második bekezdése szerint „bármely természetes vagy jogi személy [...] indíthat eljárást [...] olyan határozat ellen, amelyet ugyan [...] egy másik személyhez címzett határozatként hoztak, de őt közvetlenül és személyében érinti”.

Az alperes azt állítja, hogy az e bekezdésben szereplő „más személy” kifejezés nem vonatkozik a közhatalmi minőségükben vett tagállamokra, következésképpen a magánszemélyek nem indíthatnak a Bizottság vagy a Tanács ilyen címzettekhez címzett határozatai ellen megsemmisítés iránti keresetet.

A Szerződés 173. cikkének második bekezdése azonban lehetővé teszi a magánszemélyeknek a „más személyhez” címzett, és őket közvetlenül és személyükben érintő határozatok ellen eljárás megindítását, de ez a cikk se nem pontosítja, se nem korlátozza e kifejezések jelentését.

A fent említett rendelkezés szó szerinti és nyelvtani értelme indokolttá teszi a legtágabb értelmezést.

Másfelől a Szerződésnek a jogalanyok eljárási jogára vonatkozó rendelkezéseit nem lehet megszorító módon értelmezni.

Ennélfogva, mivel a Szerződés erről nem rendelkezik, ebben a vonatkozásban nem vélelmezhető korlátozás.

Következésképpen az alperes állítása nem tekinthető megalapozottnak.

Az alperes azt állítja továbbá, hogy a megtámadott határozat természeténél fogva rendelet, amelyet egyedi határozat formájában hoztak, ennélfogva annak vonatkozásában a magánszemélyek keresetindítási lehetősége hasonló okból kizárt, mint az általános hatályú normatív jogi aktusok vonatkozásában.

Az EGK-Szerződés 189. és 191. cikkéből azonban az következik, hogy a határozatot a címzettek korlátozott száma jellemzi; annak meghatározásához, hogy határozatról van-e szó, meg kell tehát vizsgálni, hogy a kérdéses jogi aktus meghatározott alanyokra vonatkozik-e.

Az eljárás tárgyát képező határozatot a Németországi Szövetségi Köztársaság kormányának címezték, és abban számára megtagadják az engedélyt arra, hogy részlegesen felfüggesszen harmadik országokból behozott egyes árukra alkalmazott vámokat.

Következésképpen a megtámadott jogi aktust meghatározott alanyra vonatkozó, és csak rá nézve kötelező hatályú határozatnak kell tekinteni.

A Szerződés 173. cikkének második bekezdése szerint a magánszemélyek megsemmisítés iránti keresetet indíthatnak azon határozatok ellen, melyeket bár egy másik személyhez címeztek, őket közvetlenül és személyükben érintik, de jelen esetben az alperes vitatja, hogy az eljárás tárgyát képező határozat közvetlenül és személyében érinti a felperest.

Először is meg kell vizsgálni, hogy az elfogadhatóság második feltétele fennáll-e, hiszen ha a felperest nem érinti személyében a fenti határozat, feleslegessé válik annak eldöntése, hogy az közvetlenül érinti-e őt.

Azon alanyok, akik nem címzettjei egy határozatnak, csak akkor állíthatják, hogy személyükben érintettek, ha ez a határozat sajátos jellemzőik vagy egy őket minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkozik rájuk, és ezáltal a címzetthez hasonló módon egyéníti őket.

Jelen esetben a felperest az eljárás tárgyát képező határozat klementin-importőrként, vagyis olyan kereskedelmi tevékenység folytán érinti, amelyet bárki bármikor folytathat, és ami tehát nem olyan természetű, mely a megtámadott határozat szempontjából a címzetthez hasonlóan megkülönbözteti a felperest.

Ezért azt a következtetést kell levonni, hogy a jelen megsemmisítés iránti keresetet elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

II - A kártérítési keresetről

Az elfogadhatóságról

Az alperes azt állítja, hogy jelen kereseti kérelmet, amelyet először a válaszban fogalmaztak meg, késedelmesen nyújtották be, és az az eljárási szabályzat 38. cikke 1. §-ának d) pontja értelmében elfogadhatatlan.

A felperes azonban a keresetben megállapítás iránti kérelmet terjesztett elő, melynek tárgya a megtámadott határozatból eredő esetleges kár; az írásbeli és a szóbeli szakasz folyamán pontosította e kérelem tárgyát, és megbecsülte az említett kár összegét.

Ennélfogva a kártérítési kérelmet úgy lehet tekinteni, mint a keresetben foglalt kérelem megengedhető kiterjesztését; így ez az említett 38. cikk 1. §-ának d) pontja értelmében elfogadható.

Az ügy érdeméről

A felperes kérelme kártérítés megfizetésére irányul, melynek összege megegyezik a vám és a forgalmi adó összegével, melyet annak a határozatnak a következményeként kellett megfizetnie, amely ellen egyidejűleg megsemmisítés iránti keresetet indított.

Ilyen körülmények között meg kell állapítani, hogy a felperes által hivatkozott kár ezen a határozaton alapul, és hogy a kártérítési kereset valójában az eljárás tárgyát képező határozatnak a felperest érintő joghatásai megszüntetésére irányul.

Jelen esetben a megtámadott határozat nem került megsemmisítésre.

Meg nem semmisített közigazgatási jogi aktus önmagában nem valósíthat meg a közigazgatás alanyait sértő mulasztást; ez utóbbiak tehát nem tarthatnak igényt e jogi aktus alapján kártérítésre.

A Bíróság kártérítési kereset alapján nem rendelhet el olyan intézkedést, amely semmissé tenné ilyen meg nem semmisített határozat joghatásait.

A felperes keresetét tehát, mint megalapozatlant, el kell utasítani.

III - A költségekről

Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére.

A felperest, mivel pervesztes lett, a költségek viselésére kell kötelezni.

Tekintettel az eljárási iratokra,

az előadó bíró jelentésének meghallgatását követően,

a felek szóbeli előadásainak meghallgatását követően,

a főtanácsnok indítványának meghallgatását követően,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés 173. cikkének második bekezdésére, 176., 189., 191. cikkére és 215. cikkének második bekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a Bíróság alapokmányáról szóló jegyzőkönyvre,

tekintettel az Európai Közösségek Bíróságának eljárási szabályzatára, és különösen annak 69. cikke 2. §-ára,

A BÍRÓSÁG

minden további kiegészítő vagy ellentétes kereseti kérelmet elutasítva a következőképpen határozott:

1) A megsemmisítés iránti keresetet, mint elfogadhatatlant, elutasítja.

2) A kártérítési keresetet, mint megalapozatlant, elutasítja.

3) A felperest kötelezi a költségek viselésére.

Így döntött Luxembourgban, 1963. július 15-én.

Donner Delvaux Lecourt

Hammes Rossi Trabucchi

Strauss

Kihirdetve Luxembourgban, az 1963. július 15-i nyilvános ülésen.

A. Van Houtte A. M. Donner

hivatalvezető elnök